

rozsudkem odsouzen pro pobití syna tehdejšího žalobce, nikoliv jen že žalovaný pobil jeho syna a tím mu způsobil škodu, o jejíž náhradu žaluje. Žaloba se zakládala na odsuzujícím trestním rozsudku, nikoli přímo na pobití. Padl-li onen trestní rozsudek, musí padnouti i založený na něm rozsudek civilní a civilní soudce musí vyšetřovati a uvažovati (zjišťovati) potom sám, zda pobití se stalo čili nic, a padá-li tehdejšímu žalovanému, jenž je nyní v obnovovacím řízení žalobcem, za vinu čili nic.

### Čís. 11135.

**Bylo-li ve smlouvě o zřízení služebnosti chůze a jízdy vraty průjezdu domu ustanoveno, že si oprávněný může dáti zhotoviti klíč k vratům průjezdu, by, kdykoliv se mu bude líbiti, mohl vykonávati obsah služebnosti, nepřísluší oprávněnému domáhati se na zavázaném, by nezavíral vrata domu před určitou hodinou.**

(Rozh. ze dne 31. října 1931, Rv II 829/30.)

Žalobce se domáhal na žalovaných, by bylo uznáno právem, že žalobci přísluší právo neobmezeného užívání služebnosti chůze a jízdy vraty a průjezdem domu žalovaných, že žalovaní jsou povinni to uznati a neuzavírat vrata svého domu na klíč v zimě před devátou hodinou a v létě před desátou hodinou večer a že jsou dále povinni zdržeti se jakéhokoliv rušení práva této služebnosti. Procesní soud prvního stádu uznal podle žaloby, odvolací soud žalobu zamítl. Důvody: Není sporné, že žalobci přísluší podle smlouvy ze dne 11. března 1889 služebnost chůze a jízdy vraty průjezdem domu žalovaných. Podle této smlouvy jest zjištěno, že si vlastníci panujícího domu mohou nechat zhotoviti klíč k vratům průjezdu, by se, kdykoliv se jim bude líbiti, mohli dostat do svého příbytku a ven, dovésti a odvésti věci, přihnati a odehnati dobytek. Tímto ustanovením jest však obsah, rozsah a i způsob vykonávání přesně vyznačen, totiž neobmezené užívání průjezdu domu. Právem proto vytýká odvolání napadenému rozsudku, že nevystihl pravý právní význam obsahu smlouvy v tom směru a klade neprávem důraz na to, že ve smlouvě není určeno, zda a kdy mohou dveře průjezdu býti uzavřeny, což jest však naprosto nerozhodné vzhledem k přesnému ustanovení, že žalobce může užívati průjezdu libovolně. Zvyklost, na niž rozsudek poukazuje, nemá pražádného právního významu vzhledem k obsahu smlouvy. Žalovaní jako majitelé služebného domu nebyli ve výkonu svého práva vlastnického obmezeni služebností v tom, by svůj majetek proti škodlivým náhodám nechránili, dokud se nedotkli práva žalobcova, což se však nestalo, jelikož žalovaná strana nezasahovala do libovolného užívání průjezdu a též užívání toto nijakým způsobem nestěžovala. Ostatně poukazuje se též na ustanovení § 351 obč. zák. Stížení výkonu služebnosti mohlo se státi tím, že žalobci snad museli použiti klíče již před devátou pokud se týče desátou hodinou večer, jelikož žalovaná strana z důvodu bezpečnosti mohla průjezd zaví-

rati, jak jí bylo libo. Jelikož tedy má odvolací soud za zjištěno, že právo neobmezeného užívání služebnosti chůze a jízdy vraty průjezdem domu žalovaných nikdy nebylo žalovanými popřeno a nějaké rušení tohoto práva není prokázáno a se též nestalo způsobem žalující stranou tvrzeným, jeví se žaloba neodůvodněnou.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

### Důvody:

Odvolací soud posoudil spor správně po stránce právní a nejvyšší soud odkazuje na jeho důvody odpovídající stavu věci i zákonu, které se nepodařilo vývodům dovolatelovým vyvrátiti. Dovolatel vytýká, že odvolací soud nevystihl význam žalobcova tvrzení a důkazů o tom, že žalobce měl na základě vydržení právo choditi otevřenými vraty v zimě do devíti hodin a v létě do desíti hodin večer. Výtka tato však jest lichá. Podle smlouvy z 11. března 1889 zřizující služebnost chůze a jízdy vraty průjezdu domu č. 13 vlastníci zbývající části domu (nynější žalobce) byli oprávněni dáti si zhotoviti klíč ke vratům průjezdu (síně), by se, kdykoliv se jim bude líbiti, mohli dostat do svého příbytku a z něho a dovésti a odvésti, přihnati a odehnati dobytek atd. Správně usoudil odvolací soud, že tímto ustanovením jest obsah, rozsah a způsob vykonávání služebnosti přesně vyznačen, totiž neobmezené užívání průjezdu domu č. 13. Může-li takto, máje klíč od vrat, žalobce průjezdu užívati libovolně, jest nerozhodné, zda a kdy se vrata zavírají, ano ve smlouvě není určeno, kdy mohou býti zavírána. Správně odvolací soud usuzuje, že zvyklost v tomto směru nemá vzhledem na obsah smlouvy právního významu. O vydržení práva choditi otevřenými vraty, o vydržení práva, by žalovaní nesměli vrata v určitou dobu zavírat, podle přednesu žalobcova a důkazů jím nabízených by ani jíti nemohlo, poněvadž by šlo o držbu práva zapovídajícího podle § 313 obč. zák., totiž práva, by žalovaní na zákaz žalobcův opomenuli do určité hodiny zavírat vrata, co by jinak byli oprávněni činiti, a o vydržení tohoto práva. Tu musil by žalobce tvrditi, že se proti zavírání vrat ohradil, že na ohrazení to žalovaní ho uposlechli a vrata nezavírali a že od té doby uplynula vydržecí doba. Teprve od onoho zákazu, vrata zavírat, a jeho uposlechnutí žalovanými bylo by lze počítati vydržecí dobu. Žalobce ani neudal, kdy zákaz takový dal, ani neprokázal, že od té doby uplynula doba vydržecí, po kterou zákazu jeho žalovanými bylo uposlechnuto a zavírání vrat následkem zákazu toho opomíjeno. Neprokázal tedy žalobce vydržení práva jím tvrzeného. Rozsah služebnosti řídí se jen smlouvou, a podle ní žalobce může nerušeně své právo vykonávati máje za tím účelem klíč od vrat, aniž by žalovaní vlastníci ve svém právu vlastnickém byli více obmezováni, než ustanovuje smlouva (§ 484 obč. zák.).

### Čís. 11136.

**Promlčení nároku zaměstnance proti zaměstnavateli na náhradu škody, an jím nebyl včas přihlášen k pensijnímu pojištění, počíná se te-**